

Memòria del treball

Abiyoyo

Títol: - els contes a la ràdio-

PREÀMBUL:

Dins de la programació d'aula el conte ocupa sempre un apartat primordial. El suggeriment per part d'una proposta feta arribar des de la regidoria d'Educació de l'Ajuntament i la possibilitat de poder treballar el conte amb una actriu professional (Pepa Lavilla) des de la vessant dramàtica, i a l'aula aprofundir més en la part literària, tot plegat no ens va fer dubtar a engegar aquest projecte, que culminaria amb el suport de la ràdio local Ràdio Manlleu (107.00 FM) fent un programa de ràdio que portaria el nom del projecte -Contes a la Ràdio – Aquest programa va ser emès el 22 d'abril de les 21 h fins a les 22 h.

Posteriorment el dia de Sant Jordi es va fer una representació en directe dels tres contes. L'acollida va ser tan gran que pares i mares dels nens i nenes més petits de l'escola ens van demanar que editéssim en CD els contes per poder-los passar a la mainada abans d'anar a dormir, en els viatges amb cotxe,...

També ens va servir per seguir el projecte ECA (educació en comunicació audiovisual) que tenim engegat a l'escola elaborant el conte en vinyetes per ser representats a través de la llanterna màgica tot aprofitant la sortida al Museu del Cinema de Girona.

Aquest conte també va ser escollit per retre homenatge a Xesco Boix que va morir fa 25 anys i per l'escola és molt especial perquè de les seves darreres actuacions una va ser aquí al Centre.

TEMÀTICA DEL PROJECTE

- Dramatitzar un conte.
- Reelaborar un conte.
- Difusió d'un conte a partir de mitjans radiofònics.
- Representar gràficament el conte a través de la tècnica de la llanterna màgica.

COMPETÈNCIES BÀSIQUES GENERALS

- Comunicativa lingüística i audiovisual
- Tractament de la informació i competència digital
- Aprendre a aprendre
- Artística i cultural
- Autonomia i iniciativa personal
- Matemàtica
- Social i ciutadana
- Coneixement i interacció amb el món físic.

CONTINGUTS

Comprensió i expressió oral

- Comprensió en grup del text del conte triat a partir de les aportacions del grup classe
- Valoració de la importància d'entendre el que es vol expressar en el conte.

Lectura i comprensió lectora

- Ús d'estratègies afavoridores del procés de comprensió lectora abans de llegir, durant la lectura i després de la lectura.
- Lectura del text narratiu per aprofundir en el sentit del text i interpretar el llenguatge literari.

Coneixements de la llengua

- Introducció al llenguatge com a eina de comunicació: llenguatge verbal i llenguatge no verbal.
- Observació i reconeixement de diverses situacions comunicatives a partir d'imatges i o de textos.

Taller d'escriure

- Composició i escriptura d'una refosa del conte triat
- Ús de l'ordinador i de la impressora per escriure i imprimir.

OBJECTIUS DIDÀCTICS

- Comprendre el text del conte i la resolució de preguntes.
- Valorar la importància d'entendre el que es vol expressar en un conte

- Usar estratègies afavoridores del procés de comprensió lectora abans de llegir, durant la lectura i després de llegir.
- Llegir un text narratiu per aprofundir en el sentit del text i a interpretar el llenguatge literari.
- Entendre el llenguatge com a eina de comunicació: llenguatge verbal i llenguatge no verbal.
- Observar i reconèixer diverses situacions comunicatives a partir de la lectura del conte.
- Llegir, comprendre i analitzar el conte..
- Revisar el text per valorar els avenços en l'escriptura i conscienciar-se de les mancances.
- Usar l'ordinador i la impressora per escriure i imprimir el text.
- Adaptar un conte per ser interpretat pel grup classe; incorporant nous personatges, diàlegs i situacions.
- Treballades les onomatopeies sorgides del conte.
- Representar el conte en vinyetes mitjançant les plaques per llanterna màgica.

COMPETÈNCIES BÀSIQUES

Competència comunicativa lingüística i audiovisual

- Comprensió i expressió dels missatges, tant orals com escrits, visuals o corporals.
- Expressió d'observacions, explicacions, opinions, pensaments, emocions, vivències i argumentacions.
- Coneixement i reflexió sobre el funcionament del llenguatge i dels recursos comunicatius específics de cada àrea curricular.
- Contacte amb varietat de textos que s'usen (també audiovisuals).
- Gaudi escoltant, observant, llegint o expressant-se utilitzant recursos lingüístics i no lingüístics.
- Presa del llenguatge radiofònic com a objecte d'observació i anàlisi.
- Coneixement d'una emissora de ràdio per dins.

Tractament de la informació i competència digital

- Domini de llenguatges específics bàsics (textual, numèric, icònic, visual, gràfic i sonor) i de les seves pautes de descodificació i transferència.
- Ús de les TIC (coneixement i domini d'habilitats tecnològiques bàsiques).

Competència social i ciutadana

- Producció d'actes comunicatius en diferents contextos.

Competència matemàtica

- Muntatge d'una botiga per la venda dels contes el dia de Sant Jordi
-

EL CONTE reelaborat pels alumnes

Vet aquí que una vegada en aquell temps que els ocells tenien dents, en un poblat molt llunyà, hi havia un nen petit que tocava l'ukulele, (sona la guitarra) una guitarra molt petita de quatre cordes. Ell sempre anava acompanyat del seu Ukelele donant voltes pel poble: clinc, clanc, clonc!

No cal dir que la gent gran sempre estava enfeïnada i deia:

-Emporta't això d'aquí.

-No veus que estem parlant.

-Au nen, Fora d'aquí!"

I se'l treien de sobre.

Però a ell li agradava estar amb la gent i també fer sonar el seu Ukelele.

Que difícil escollir entre els uns i l'altre, però el cas era que tots dos no eren compatibles

Mireu totes les coses que li passaven al pobre Joanet.

.... Un dia que havia plogut i tots els camins estaven plens de fang... com que no hi havia rentadores, calia anar al riu a rentar la roba bruta i la portaven en cistells dalt del cap.

-Va noies anem cap a casa

-Sí, que ja tenim la roba ben neta

-Vinga anem-hi.

-D'acord, però no massa de pressa que hi ha fang pel camí.

En Joanet va sortir de cop i volta en un revolt amb l'ukulele i Cling, clang, clong!

Les noies es van fer un ensurt (crits) I tota la roba neta que portaven als cistells... xaaffff... tota per terra i de nou enfangada pel llot del camí.

-Mira que ens has fet, fora d'aquí!"

Un altra dia hi havia uns pintors que amb bastides pintaven la façana d'un edifici:

-Ei col·lega, com estàs?

-Molt bé i tu?

-Perfecte súper pintor.

-Vinga pugem a la bastida i pintem aquesta casa ben bonica

Vingué en Joanet per darrera amb l'ukulele i Cling, clang, clong!

Els pintors, espantats,(crits) van caure... xaaffff...i tots els pots de pintura van caure al damunt dels pobres pintors que semblaven l'arc de Sant Martí.

(Crits)-soroll *de llaunes*

I un dia el cap de la tribu celebrava el seu aniversari i li van fer un gran pastís. De tant gran com era l'havien de portar entre quatre nois,que es llepaven els llavis pensant de menjar-se'l.

- Mmm! Que bo ha de ser aquest pastís!
- Ja m'agradaria menjar-me'l .
- Jo li faria una bona queixalada.
- Però renoi com pesa aquest pastís

Vingué en Joanet per darrera amb l'ukulele i Cling, clang, clong! I el pastís xaaffff... espantada, relliscada , tots per terra I pastís per sobre els nois

No tot s'acabava aquí. El pare del nen també es trobava amb problemes. I no solament per aquesta crisi d'ara. El seu pare era un mag. Tenia una vareta màgica. Podia fer zuuup!, zuuup! I les coses desapareixien com per art d'encantament, bé, no se sap per quin art perquè tant sols de mirar-se les coses ja desapareixien. La gent no volia ni veure'l, es veu que era cosa de família, perquè també molestava la seva presencia a tothom del poble. La seva vareta màgica anava de lliure, el pobre home no volia fer desaparèixer les coses, però la portava a la seva butxaca i per exemple:

Ensopegava algú que volia beure un agradable vas de refresc :

-Hola amiga com estàs?

-Jo bé i tu?

- molt bé!

-Avui com que fa tant de sol anem a comprar un refresc?

-D'acord

Se l'estaven prenent amb molt de gust, arribava el pare d'en Joanet amb la vareta màgica a la mà i.... Zuuup, zuuup !!! el refresc i els gots desapareixien.. Zuuup!.,

-Eh tu fora i fes que tornin els nostres refresc que tenim molta set!

-Eh què n'has fet del refresc!

Però ell no coneixia la frase per fer-los tornar.

Ensopegava algú que estava treballant de valent, potser estava serrant un tauló de fusta:

- Si que està fort aquest tauló?
- Sí tens raó està molt fort.
- Vinga que ja t'ajudo fort per veure si acabem la feina.

Arriba el pare d'en Joanet amb la vareta màgica a la mà i

zup, zup, zup, zup! zuuup!,i la serra desapareixia.

-On és la nostra serra.

-Torna la seera.

Ensopegava a algú que anava a asseure's després d'un dia de treball molt dur:

-Ui queestic rebotat, me'n vaig a descansar . Vaig cap el balancí a prendre la fresca.

Vingué el pare d'en Joanet amb la vareta màgica i zuuup!, adéu balancí!

-Ai ,ai quin cop de cul a terra. Qui m'ha tret el balancí?? Qui? Qui?

La gent va començar a cansar-se de tot això. I el Cap de la Tribu va dir al pare:

"Tu vés-te'n d'aquí, i emporta't el teu fill també, no us volem veure pel poble. Pren la teva vareta màgica, i el teu fill, i aneu-vos-en d'una vegada!"

I el nen i el seu pare... van ser condemnats a l'ostracisme. Que en altres paraules vol dir que els van fer tocar el dos.

I bé, en aquest poble com a tots els pobles els avis i les avies acostumaven a explicar històries. Els vells solien contar històries sobre monstres i gegants que havien existit fa molts anys!

-Sabeu nens i nenes el gegant més monstruós era Abiyoyo que era alt com una casa i que es menjava la gent...

No cal dir que ningú no s'ho creia, però tot i així els nens i les nenes s'ho passaven d'allò més be escoltant les històries).

Però un dia, el sol es va aixecar vermell com la sang, per darrera les muntanyes. I els primers a llevar-se i treure el cap per la finestra ...van veure una ombra davant del sol. I es podien sentir les grans sotragades (stomp! stomp!).

Les dones xisclaven. Els homes corpulents defallien.

- Campi qui pugui, Abiyoyo s'apropa.

Venia per entre els camps. Arriba prop d'un ramat d'ovelles:

I el pastor deia:

-No em toqueu les ovelles, si us plauuuu!

-Sabeu què feien les ovelles?

-Beeeeeè (bel de l'ovella)!

El gegant les agafava totes senceres i... Nyaaap! Se les empassa d'una queixalada.

Arriba prop del ramat de vaques.

I el pastor deia:

-Que ningú gosi tocar la llet de les meves vaques

-Sabeu què feien les vaques?

-Muuuuuu (mugit de la vaca)!

I el gegant Nyaaap! Se les empassa d'una altra queixalada.

Arriba prop del ramat de porcs.

I el pastor deia:

-No em toqueu els porcsss!

-Sabeu què feien els porcs?

-grrr grrr grrr (grunyit del porc)!

I el gegant :

-Nyaaap!

S'els empassava d'una altra queixalada.

En aquell precís moment, el nen i el seu pare es van despertar. Van sentir uns sorolls llunyans. El nen es va fregar els ulls i va dir:

- Ei, papà, què és aquest soroll que se sent per sobre els camps?

El pare va respondre:

-Oh, fill meu; és el gegant Abiyoyo.

Van estar un moment vacil·lant; no sabien què fer. Al final el nen va dir:
-Vine amb mi, pare.

Va agafar el seu pare amb una mà. El pare va agafar la vareta màgica i el nen l'ukulele. Sense rumiar-s'ho gaire van travessà els camps i se'n van anar, de dret, on era Abiyoyo.

La gent els cridava des de lluny:

- No us hi apropheu, se us menjarà de viu en viu!

Allí s'estava Abiyoyo. Tenia unes ungles llargues, perquè mai no se les tallava. Tenia unes dents groguenques perquè mai no se les raspallava, un cabell escabellat perquè mai no se'l pentinava. Uns peus enganxifosos perquè mai no se'ls rentava. Estava a punt de tirar-s'hi a sobre amb les seves urpes, quan el nen es va posar a tocar fortament el seu ukelele.

Abiyoyo, Abiyoyo...

És clar, el monstre no havia sentit mai una cançó que parlés d'ell, i una esgarrifosa ganyota es va dibuixar en el seu rostre. I va començar a dansar.

Abiyoyo, Abiyoyo...

El nen va anar tocant més de pressa encara.

Abiyoyo, Abiyoyo...

El gegant va perdre l'alè. Va començar a fer tentines i va caure a terra estabornit. (soroll d'un pes que cau)

I el pare d'en Joanet va dir :

-Ara és la nostra

iZuuup! Zuuup!, va fer el pare amb la vareta màgica i Abiyoyo va desaparèixer.

La gent va sortir corrents de les seves cases, va córrer a través dels camps.

Deien:

- Com? Se n'ha anat, ha desaparegut!
- L'ha fet desaparèixer amb la vareta màgica
- Li ha ajudat el nen amb la guitarra.

Deien juntament amb el cap de la tribu:

- Torneu al poble. Porteu el detestable ukulele; tant se val!

I tots plegats van cantar: Abiyoyo, Abiyoyo...

I estaven tant contents que van fer una gran festa per celebrar la gran alegria que tenien.

I sabeu quina cançó cantaven ...?

Abiyoyo, Abiyoyo...

I conte contat ja s'ha acabat i desitgem que us hagi agradat.

Conte de Pete Seeger

Adaptat per Xesco Boix i publicat per Publicacions
de l'Abadia de Montserrat.

Versionat pels alumnes de 3r B del
Carme - Vedruna de Manlleu curs 2008-2009

Abiyoyo

Narrador 1: Nil Gamissans

Narrador 2: Pol Calero

Guitarra: Ariadna Carbonell

Gent 1: Anna García

Gent 2: Sohaila Abbou

Gent 3: Maria Manzanares

Rentadora1: Anna García

Rentadora2: Sohaila Abbou

Rentadora 3:Salma Azzouzi

Rentadora 4: Alba Estrada

Pintor1: Enric Torner

Pintor2: Eduard Albó

Pintor3: Èric Arumí

Pastisser 1:Yassin Aazzane

Pastisser 2:Ricard Gutiérrez

Pastisser 3:Ibrahim Chaouc

Pastisser 4:Mohamed Abbou

Joanet: Martí Vilardell

Pare: Roman Terradellas

Noia Refresc 1: Fadoua Assahaji

Noia Refresc 2: Dalia Curtuissan

Fuster 1: Maria Manzanares

Fuster2: Ibrahim Chaouc

Dona del Balanci : Laura Molist

Cap de la tribu: Albert Pujol

Iaia: Alba Estrada

Gent que corre: Judit Dot

Pastor ovelles: Albert Pujol

Pastora vaques: Aida Briones

porquer: Albert Pujol

Abiyoyo: Gerard Vilarrasa i Arnau Ayats

Mestre tutor: Jordi Rosanes

Material fotogràfic

